U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 4. 8. 2011, č. j. 30 A 104/2011 - 6,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností žalobce jako stěžovatel napadal shora uvedené usnesení Krajského soudu v Brně, jímž bylo zastaveno řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí téhož soudu ze dne 24. 6. 2011, č. j. 30 A 34/2011 - 13. Kasační stížností vytýkal krajskému soudu jeho postup a požadoval, aby Nejvyšší správní soud toto usnesení zrušil.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 7. 2012, č. j. 2 As 68/2012 – 19, zamítl stěžovatelovu žádost o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta a vyzval ho k zaplacení soudního poplatku ve výši 5000 Kč a k předložení plné moci advokáta, to vše do dvou týdnů od doručení této výzvy. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 30. 7. 2012 a lhůta ke splnění těchto povinností tudíž skončila dne 13. 8. 2012 (§ 40 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Stěžovatel přípisem ze dne 10. 8. 2012, podaným k poštovní přepravě dne 14. 8. 2012, sdělil Nejvyššímu správnímu soudu: *„Bere se zpět žaloba“*. Zpětvzetí žaloby je dispozičním úkonem, který přichází v úvahu ve vztahu k soudu oprávněnému o žalobě rozhodnout, a do té doby, než o ní bylo rozhodnuto. Zdejší soud vážil, zda podání stěžovatele není svým obsahem zpětvzetím kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že tomu tak jednoznačně není a že by bylo třeba vyžádat si od stěžovatele upřesnění jeho projevu vůle.

To však není namístě za situace, kdy stěžovatel současně nedostál své povinnosti zaplatit ve lhůtě soudní poplatek.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. totiž soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 9 odst. 3 téhož zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen. Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost v případě poplatku za řízení podáním kasační stížnosti a téhož dne je také poplatek splatný (§ 7 odst. 1 téhož zákona). S podáním návrhu, ani ve lhůtě stanovené výzvou, soudní poplatek zaplacen nebyl. Skutečnost, že v této lhůtě stěžovatel ani nepředložil plnou moc advokáta, vedle nezaplacení soudního poplatku tak není podstatná.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek ve stanovené lhůtě, ani dosud neuhradil, Nejvyšší správní soud řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, zastavil.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu